

המונים באו לאור-יהודה להפגנה למען

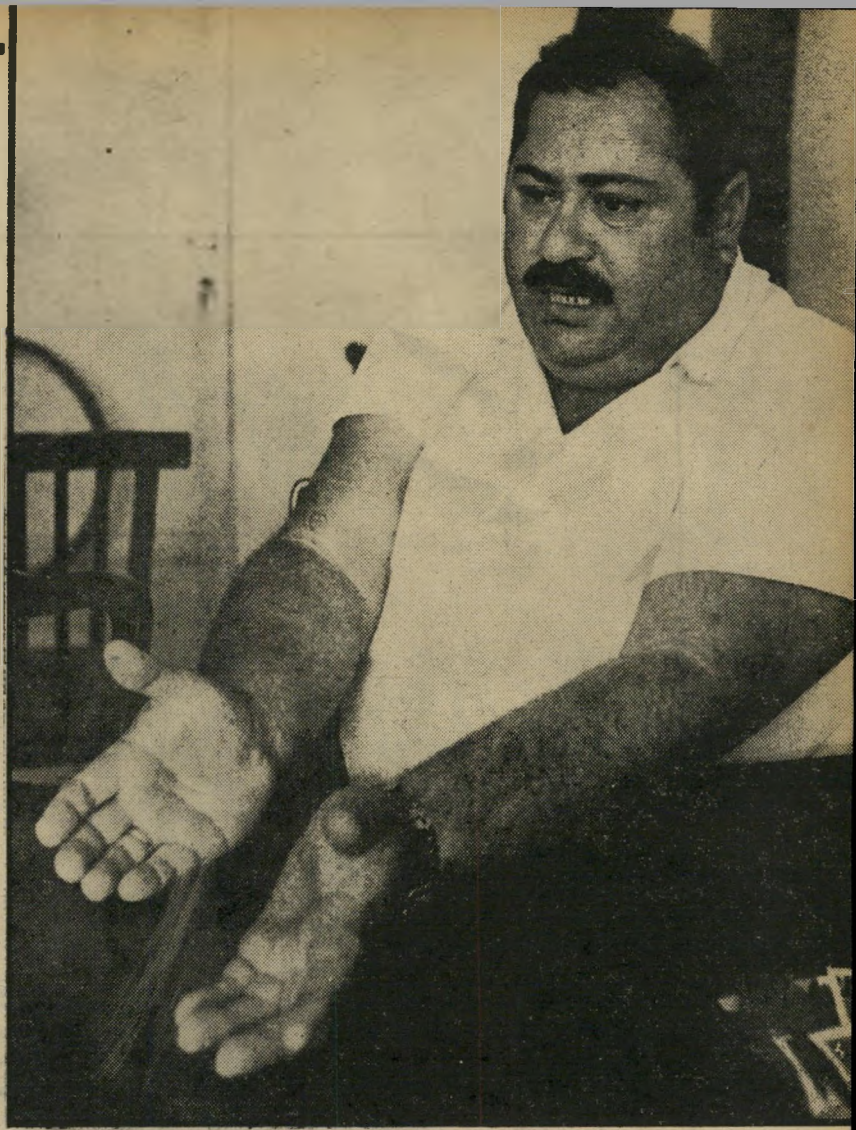
שעה דרשו שלושה גרוזים במקום כסף

"בגרוזיה"

הייתי יהודי

"אלה היו חיים!" מראה הנכה בגעגועים תמונת מימי גרוזיה הטובים. לדבריו היתה הממשלה מחליפה לו מידי חמש שנים את המכונית, ובתמונה הוא נראה עם אחת מאותן החלפות.

אלה חיים אלה?

שואל אהרון ג'אנאשווילי, העולה הגרוזי קטוע הרגליים. אין פרנסה, אין פנסיה לנכה, וכשרק הולכים להוציא פספורט כנר כולם מתחילים לספר שאתה בורח מהארץ.

בינינו הם פשוט לא מעוניינים בנו, זה הכל. שיכנעו אותנו לעלות לישראל בשביל להרוויח עלינו כסף ועכשיו זורקים אותנו לכלבים.

שיכון גיורא באורייהודה סער כולו. משי תכניו, עולים חשים מגרוזיה, האשימו: יש בינינו מרגלים! נפוצה שוב השמועה בקרב העולים הגרוזים. הסוכנות שתלה בינינו מדליפים! קבעו יודעי דבר גרוזיים את המקור. עד עתה רווחה הגנה כי בקרב העדה שתול סוכן רוסי המבעיר ומלבה בה את הרוחות. (העולם הזה 1789).

הגורם למהומה לא היתה אלא ידיעה קטנה שהופיעה בעתוני השבוע שעבר. משפחות מעולי גרוזיה השלימו הכנות לירידה. נאמר שם.

"איך אפשר

לחיות?"

אנאשווילי האב, זקן צמוק הגוף, ניגודו המוחלט של בנו, אהרון הגברי

נחדם הנשבר

בכלי-פורצל יקרי-ערך הביא עימו ג'אנאשווילי, שווילי הנכה מגרוזיה, ואחרי שאני אמר כור הכל, מה יישאר לי? הוא שואל.

ב סך הכל הוצאתי לי ולמשפחתי דרכון! זעק אהרון התפרץ אביו בצלאל בן מה זה אשמה הסוכנות. כל מי שעור בד בסוכנות בולש אחרינו. משלמים שם כסף לכל מיני פאראויטים שמסתובבים

בחברת כלי-זמר יהודיים ניצב הנכה על רגל אחת ושר בחתונה יהודית בגרוזיה. לדבריו היה ידוע בטבליסי עירו כזמר חתונות מעולה והרוויח סכומי כסף רבים במקצועו זה.

חתונה בגרוזיה

תן, מביא גם נימוקים להאשמותיו: "הנה, בעתון היה כתוב שאמריקה נותנת לישראל 85 מיליון דולר בשביל עולים מה רפובליקה הרוסית. אז אני שואל איפה עכספ הזה? מי גונב אותו? לאן הוא נעלם? אנחנו בטח שלא רואים מזה כלום." וקליטתם? והדירות שקיבלו? זאת דירה זאת? זאת חורבה! בטבליסי חיינו כמו מיליונרים. מכרנו הכל בשביל לבוא לכאן ומה נתנו? כלום! אפס."

הם מצביעים על צנצנות הפורצלן היקרות שהביאו אתם, מראים צילומים של עצמם ליד שולחנות עמוסים כל-טוב, מפי ליגים נפלאות על החיים שניהלו בטבר לסי שבגרוזיה. חבורות-חבורות, הם עומדים דים בחצרות הבתים החדשים בשיכון גיורא, ראו מתפרצים זה לדבריו זה, צועקים בי זעם נגד ביורוקרטיה ישראלית פגומה, חוסר יחס וחמימות מצד עובדי-הסוכנות ומישרד הקליטה. אך לעזוב?

"מה פתאום?" משתומם משה רובין הצעיר. "כל מה שאנחנו רוצים זה הטבת תנאים ויחס אנושי." הוא מצביע על אדמת החול עליה עומדים הבתים הנאים שהוכנו

השיכון באור-יהודה

זהו אחד הבניינים בשיכון גיורא, שם שוכנו עולים חדשים מגרוזיה. הדירות מרווחות, בנות שלושה וארבעה חדרים, אך הן אינן נושאות הן בעיני הגרוזינים.